

[Frøkjær.]

anvendt med det samme, men det er alligevel af stor Betydning, paa hvilken Maade de Foranstaltninger, her foreslaas, føres ud i Livet. Der blev sagt ved Behandlingen i Folketinget, at først til Efteraaret skulde der udarbejdes Regler for, hvorledes Beløbene skal anvendes, og saa maa man jo haabe, at de Regler maa blive saa gode, at vi ogsaa heroppe i det gamle Land kan være tilfredse med, at der anvendes endnu 10 Mill. Kr. i de sønderjydske Landsdele, efter at de er kommet tilbage til Danmark. Om dette kunde forhindre Udvandring til Kanada, vilde jo være rart, og det vilde tillige være godt, om der var mange af vore egne unge, som i Stedet for at udvandre til Kanada vilde flytte ned til Sønderjylland. Jeg vil haabe, at det ikke, som den ærede Ordfører for Venstre (Jepsen Christensen) var bange for, vil blive de daarligste af vore unge heroppe fra, som vil rejse ned til Sønderjylland, jeg vil haabe, at det ogsaa bliver nogle af de bedste — det er gerne de bedste, der bliver hjemme. Jeg vil haabe, naar vi nu anvender saa store Beløb i Sønderjylland, at der saa ogsaa maa blive gode Vilkaar at arbejde under dernede.

Naar den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Jørgen Møller) sagde, at en stor Del af de 10 Mill. Kr. vil blive anvendt til Arbejdsløn, kan jeg ikke rigtig give ham Tilslutning dertil. Ja, til Udførelsen af det i § 1, Punkt 2, nævnte Grundforbedringsarbejde paa de indkøbte Arealer skal der naturligvis anvendes Arbejdsløn, der skal der gøres et Stykke Arbejde. Men det største Beløb vil blive anvendt til Indkøb af Jord, det er der ingen Tvivl om, og det bliver da kun Smaaabeløb, man kan anvende til Arbejdsløn. Naar en Mand faar et Stykke Jord, skal han jo dyrke den; han faar et Sted at virke paa, men just at sige, at Pengene direkte bliver anvendt til Arbejdsløn, kan man ikke.

Idet jeg haaber, at de Regler, som nu vil blive udarbejdet og forelagt i Lovforslags Form til Efteraaret, vil skabe saa gode Vilkaar for de unge, som kommer ned til Sønderjylland, og tillige for de unge, som er i Sønderjylland, at det kan blive til Gavn for dem alle, skal jeg med disse Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Lausten: Jeg vil gerne paa mit Partis og egne Vegne udtale min Glæde over, at det ser ud til, at dette Lovforslag bliver vedtaget i indeværende Samling. Under den

Forvirring, som den 21. Marts bragte over Rigsdagsarbejdet, kunde det nemt være gaaet saadan, at denne Sag var blevet lagt til Side ligesom saa mange andre og derved i alt Fald var blevet udskudt til næste Rigsdagsperiode. Jeg tror, det er klogt ikke at lade Sagen vente. I Genforeningsaaret, da jo mere end det halve Danmark besøgte os nede i Sønderjylland, saa man havde Lejlighed til at tale med mange heroppe fra, var der en ældre Mand, en betydelig Politiker, jeg kom til at tale med, og som sagde: Ja, det ser meget godt ud det hele, men jeg synes bare, der er saa mange Steder, hvor der er saa langt mellem Skorstenene. Nu behøver man ikke at være meget kendt i Sønderjylland for at give den Mand Ret. Det er jo dette, der klinger igennem alle de Tal, som den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Jepsen Christensen) har nævnt for os, den Forskel, der er i Befolkningstætheden og Bebyggelsestætheden mellem det øvrige Danmark og Sønderjylland. Der er mange Egne, og ikke blot i det sydvestlige Hjørne, hvor der er Plads til mange flere Skorstene og til mange flere Mennesker. Der er mange Egne, hvor Beboelsesforholdene er saadan, at der ikke bor mere end 4—5 Mennesker pr. km². Der ligger store Jordarealer, som ikke udnyttes rationelt, Jorden, der ligger hen i meget daarlig Kulturtilstand, og som trænger til at faa en anden Ejer.

De fleste vil kalde det foreliggende Lovforslag et særlig sønderjydske Lovforslag, og det er selvfølgelig for saa vidt rigtigt, som der kun er Tale om Jorden i Sønderjylland. Men jeg synes, man har Lov til at sige, at det drejer sig om et Landsspørgsmaal. Hele Landet er interesseret i, at den danske Jord yder alt, hvad den kan yde, og særlig i økonomisk daarlige Tider som de nuværende burde det egentlig være ulovligt, at der henligger saa store Strækninger af Jord i en saadan Tilstand, som man ser det dernede. Det foreliggende Lovforslag drejer sig ganske særlig om et Landsspørgsmaal, fordi der er Tale om et Grænsedistrikt. Hele Landet er og maa være stærkt interesseret i, at Bebyggelsen netop der er saa tæt som muligt. Forhenværende Minister H. P. Hanssen (Nørremølle) har en Gang sagt, at det var vort bedste Grænseværn, vort bedste Landeværn. Nu kan man jo godt sige, at H. P. Hanssen (Nørremølle) senere har sagt noget andet, og det er vel ogsaa rigtigt; men jeg vil dog tilføje, at jeg har Grund til at tro, at det, jeg citerer, var hans personlige og oprigtige Mening, den Gang han sagde det.